

forøve behørig legitimation. Bestemmelsen er udformet i overensstemmelse med anbefalingerne i Betynkning 1039/1985 om tvangsindgreb uden for strafferetsplejen,

Bestemmelsen skal ses i lyset af, at Danmark efter de internationale regler skal sikre, at danske skibe lever op til en række sikkerhedskrav, herunder til beskyttelse af havet mod forurening, ligesom Danmark er forpligtet til at gennemføre kontrol af udenlandske skibe, der anløber danske havne.

Det ville vanskeliggøre kontrollen meget betydeligt, såfremt der skulle indhentes retskendelse i forbindelse med de enkelte kontrolbesøg. Hertil kommer, at kontrollen skal gennemføres, også hvor der ikke foreligger nogen konkret mistanke om, at tingene ikke er i orden.

Til § 20

Bestemmelsen svarer til § 14, stk. 1, 3 og 4 i lov om skibes sikkerhed m.v.

Til § 21

Bestemmelsen svarer til § 18 stk. 1, 2 og 4 i gældende lov om skibes sikkerhed m.v. For at sikre at der altid er den nødvendige tekniske og nautiske sagkundskab tilstede i nævnet, er det dog fundet hensigtsmæssigt ikke at fastsætte antallet af nævnsmedlemmer i selve loven. Der kan herefter udpeges et større antal nævnsmedlemmer, blandt hvilke formanden efter den enkelte sags beskaffenhed kan udpege de medlemmer, der skal deltage i sagens behandling. En tilsvarende model anvendes i erhvervsankenævnet. De nærmere regler om udpegnings af medlemmer m.v. vil blive fastsat i nævnets forretningsorden.

Søfartsstyrelsens afgørelse om tilbageholdelse af et skib og anløbsforbud kan af vedkommende rederi i henhold til lovforslagets § 16, stk. 4, indbringes for Tilbageholdelsesnævnet.

Nævnets afgørelser vil ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed, men vil efter almindelige regler kunne indbringes for domstolene.

Til § 22

Bestemmelsen svarer til § 19 i lov om skibes sikkerhed.

Der er i de aftaler, som er indgået med klassifikationselskaberne, bestemmelser om begrænsning af Søfartsstyrelsens adgang til at gøre regres over for selskaberne, såfremt staten pådrager sig erstatningsansvar, i forbindelse med at selskaberne udfører opgaver på søfartsstyrelsens vegne. Den skadelidtes adgang til at kræve erstatning berøres ikke af disse begrænsning-

ger, som i øvrigt kun gælder for skader, der indtræder på grund af simpel uagtsomhed hos klassifikationselskabet.

Til § 23

Bestemmelsen om obligatorisk klasning af større skibe svarer til § 19 a i lov om skibes sikkerhed m.v. § 19 a blev indsat i loven ved lov nr. 887 af 3. december 1997. Der er ikke udstedt forskrifter i medfør af bestemmelsen.

Til § 24 og 25

Bestemmelserne svarer til §§ 20 og 21 i lov om skibes sikkerhed m.v. Disse bestemmelser blev senest ændret ved lov nr. 887 af 3. december 1997. Det bemærkes, at bestemmelsen i § 24, stk. 4 gennemfører bestemmelser i direktivet om havnestatskontrol (95/21/EF)

Til § 26

Bestemmelsen erstatter § 22 i lov om skibes sikkerhed m.v.

Lovforslagets anvendelsesområde indebærer at rådet, udover de områder, der i dag er dækket af lov om skibe sikkerhed m.v., også vil kunne beskæftige sig med spørgsmål inden for det bredere område, der vil blive dækket af lov om sikkerhed til søs.

Lovgivningen om skibsfartens betryggelse omfatter en række spørgsmål, der involverer andre myndigheder samt spørgsmål af lokal karakter, hvor det er vigtigt at sikre, at de lokale interessenter inddrages. Arbejdet på de områder, der i dag er dækket af lov om skibsfartens betryggelse, vil blive tilrettelagt således, at der ikke sker nogen begrænsning af det hidtige myndighedssamarbejde og samarbejdet med de lokale interessenter.

Til § 27

Bestemmelsen svarer til § 23 a i lov om skibes sikkerhed m.v. og der er i henhold til de nugældende bestemmelser oprettet Arbejdsmiljøråd og Arbejdsmiljøtjeneste for såvel handelsskibene som for fiskeskibene. Forslaget medfører ingen ændringer i den hidtidige retstilstand.

Til kapitel 12

Der blev i december 1997 foretaget en skærpelse af strafferammen i lov om skibes sikkerhed m.v. En tilsvarende forhøjelse af strafferammerne i arbejdsmiljøloven var gennemført i juni 1997. Sigtet med disse forhøjelser har været at gennemføre en generel forhøjelse af strafudmålingspraksis og at markere, at sam-